

vil være i denne Sag. Det ærede Medlem skal faa at se, hvor mange Kræfter der straks vil sætte sig i Bevægelse, naar vi kommer til Spørgsmaalet om, hvor denne Færgerute skal anlægges. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det forholder sig med Enigheden om denne Sag paa samme Maade som med Enigheden om Anlæg af en stor Vestkysthavn et Sted i Thisted Amt. Saa snart man kommer til Spørgsmaalet om, hvor det skal være, er jeg bange for, at Enigheden vil briste.

Jeg kunde ønske, at denne Sag ikke blev forceret ud over det, der er sket under dens Behandling nu. At den er blevet forceret noget, skyldes vel delvis den Omstændighed, at vi har været i en vanskelig Situation, der krævede en øjeblikkelig, foreløbig Løsning af Spørgsmaalet. Jeg tror, det vil være til Gavn for den gode Udvikling af denne Sag, at den bliver sat i Klasse med de øvrige store og vidtrækkende Spørgsmaal, som foreligger til Overvejelse, og at den ikke pousseres frem som noget, der først og fremmest skal ordnes. Jeg maa for saa vidt beklage det, der er sket, som det altsaa ikke er lykkedes at gennemføre den øjeblikkelige Forbedring af denne Rute, som det oprindelig var min Hensigt at hidføre. Paa den anden Side maa jeg indrømme, at den midlertidige Ordning, som saaledes nu er tilvejebragt, er forsvarlig og byder det rejsende Publikum omtrent de samme Fordele som den nuværende Ordning.

Naar det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) sammenligner Overskridelsen af en Bevilling til Opførelse af en teknisk Skole med de Tilskud, som findes opførte paa Ministeriet for offentlige Arbejders Budget, f. Eks. Tilskuddet til en Bølgebryder til Snogebæk Baadehavn, skal jeg dertil sige, at jeg anser ikke disse Spørgsmaal for sideordnede. Det nævnte Tilskud er at opfatte som Tilsagn om et absolut Beløb paa indtil 3,400 Kr., og for saa vidt man paa Grund af lokale Ønsker skulde komme til at gøre dette Anlæg dyrere, end her forudsat, vil man ikke kunne paaregne noget Tilskud fra Staten uden en ny Bevilling.

Ordføreren (Poul Christensen): Med Undtagelse af en enkelt Ytring af det ærede Medlem for Aarhus søndre Valgkreds giver ingen af de faldne Udtalelser mig Anledning til at gøre nogen Bemærkning. Det, jeg har udtalt med Hensyn til Aarhus Kommune, er jo, at de vedkom-

mende Garnisonsbyer maa behandles efter de samme Principper. Odense har faaet $\frac{3}{4}$ i Erstatning, Aarhus har sagt Nej til det givne Tilbud om en Erstatning af 100,000 Kr. Værdien af Etablissementerne i Aarhus er opgjort til 380,000 Kr., og Bygningerne alene er anslaaede til en Værdi af godt og vel 200,000 Kr. Naar Staten saa har tilbudt 100,000 Kr., vil Aarhus Kommune faa godt og vel 300,000 Kr. af de 380,000 Kr., som Etablissementerne staar Byen i. Den vil altsaa faa godt $\frac{3}{4}$ i Erstatning, endda maaske snarere mere end mindre, end Odense har faaet. Efter at Aarhus har sagt Nej til denne Erstatning, maa dette Spørgsmaal være bortfaldet, og tilbage er der kun den Handel, som tilsigtes fra Statens Side: at købe det hele til Staten. Her har Ministeren, saa vidt jeg ved, budt 300,000 Kr., har i alt Fald søgt Finansudvalgets Tilslutning til at byde den Sum. Men naar der bliver budt 300,000 Kr. for disse Ejendomme, som staar Aarhus i 380,000 Kr., saa siger det sig selv, at ogsaa herigennem har Byen faaet mere end rigeligt i Forhold til Odense. Jeg kan derfor ikke se andet, end at hvis man ikke siger Ja til dette Tilbud, maa de paagældende Ejendomme være mere end 300,000 Kr. værd for Aarhus, og i saa Fald var det, jeg mente, Kravet om Erstatning maatte bortfalde. Jeg tror, at det er den almindelige Opfattelse, at efter at man har sagt Nej til de 100,000 Kr., bliver der kun Spørgsmaal om en Handel tilbage, og hvis den gaar i Orden til de 300,000 Kr., som Ministeren har søgt Bemyndigelse til at byde, vil der, som Konseilspræsidenten oplyste, paa Tingets Bord blive fremlagt Lovforslag herom. Det var ingen Fortalelse fra min Side; jeg gaar ud fra som givet, at hvis Aarhus siger Nej til det andet Tilbud ligesom til det første, kan der ikke mere blive Tale om Erstatning.

P. Th. Nielsen: Den højtærede Minister mente, at naar man kom til den endelige Løsning af Dampfærgeforbindelsen mellem Sjælland og Jylland, vilde der være betydelig Uenighed om, hvor Endepunkterne skulde være, og det vilde efter Ministerens Mening skabe Vanskeligheder for Sagens Ordning. Jeg tror, at Ministeren i nogen Grad overdriver de Vanskeligheder, der vil opstaa heraf, ligesom jeg tror, at Ministeren i nogen Grad har underkendt den Styrke, der har været i dette Krav og denne Sag. I øvrigt ønsker jeg paa nærværende Tidspunkt ikke